

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 168

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 895 din 15 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2-4
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	5-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 895**

din 15 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 3.545/104/2017/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 809D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că în materie de obligații fiscale este necesar un termen special, diferit de cel general prevăzut de Codul de procedură civilă, astfel încât prin reglementarea criticată din Codul de procedură fiscală nu se încalcă justul echilibru între interesul general și necesitatea apărării drepturilor fundamentale ale omului. De asemenea, referitor la pretinsa diferență de tratament juridic, arată că în jurisprudența sa, concretizată, cu titlu exemplificativ, prin Decizia nr. 1.147 din 16 octombrie 2008 și Decizia nr. 248 din 16 martie 2010, Curtea Constituțională a statuat că în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.530 din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.545/104/2017/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelantul-reclamant Marin Țuluș cu prilejul judecării apelului formulat în contradictoriu cu Casa Județeană de Pensii Olt, într-o cauză având ca obiect „*alte cereri*”.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că pentru a-și îndeplini finalitatea de înlăturare a răspunderii fiscale, cursul prescripției trebuie să

fie continuu și complet, începând cu data în care s-a luat act de nașterea acestei obligații fiscale și nu începând din anul următor, cum prevede art. 215 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, context în care susține că prin reglementarea criticată se aduce o limitare dreptului de proprietate al contribuabilului prin impunerea unui termen de prescripție mai lung în raport cu data în care s-a născut obligația fiscală în cauză.

6. Referitor la prevederile art. 217 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, care prevăd că termenul de prescripție prevăzut la art. 215 din același cod se întrerupe la data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită, autorul excepției susține că nu se poate aduce o astfel de limitare dreptului fundamental al contribuabilului de a i se prescrie obligația fiscală, întrucât limitarea drepturilor fundamentale trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe. Apreciază că, în acest mod, dreptul de proprietate al contribuabilului este afectat printr-o acțiune a statului, măsură ce nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, astfel încât nu se mai poate vorbi de un scop legitim, în condițiile în care nu se urmărește responsabilizarea/disciplinarea fiscală a contribuabilului, ci diminuarea corespunzătoare a patrimoniului acestuia, cu consecința obținerii sumelor de bani de către stat. Mai mult, arată că, prin prelungirea termenului de prescripție la 5 ani, contribuabilului i se pot impune creanțe fiscale accesorii, ceea ce înseamnă o îmbogățire fără justă cauză a statului, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 44 și art. 139 din Constituție.

7. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.066 din 11 decembrie 2012, prin care s-a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate. Astfel, instanța de judecată arată că prevederile Codului de procedură fiscală care reglementează termenul de prescripție dispun cu caracter general cu privire la toți subiecții de drept aflați în situații similare, fiind contrare dispozițiilor constituționale care stabilesc supremația legii, egalitatea în drepturi și garantarea proprietății. De asemenea, stabilirea unui termen de prescripție în executarea silită a creanțelor fiscale, diferit de cel general, este determinată de natura specială a creanțelor fiscale, reglementarea criticată fiind clară și previzibilă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, prevederi care au următorul cuprins normativ:

— Art. 215 — *Începerea termenului de prescripție*

„(1) Dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale.”;

— Art. 217 — *Înteruperea termenului de prescripție*

„(1) Termenul de prescripție prevăzut la art. 215 se întrerupe: [...]

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;”.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) care consacră statul de drept și faptul că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, ale art. 15 alin. (1) potrivit cărora „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”, ale art. 16 alin. (1) care prevăd că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată.

13. Raportat la situația de fapt din speță, astfel cum rezultă din dosarul cauzei, Curtea observă că printr-o decizie a Casei Județene de Pensii Olt s-a stabilit în sarcina reclamantului Marin Țuluș un debit reprezentând drepturi prevăzute de legi speciale încasate necuvenit (și anume, Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004). Prin această decizie, se arată, în esență, că, urmare a verificării modului de stabilire și plată a drepturilor aferente dosarului de pensionare aparținând domnului Marin Țuluș, s-a constatat că, începând cu data de 1 ianuarie 2011 și până la 31 decembrie 2011, s-au plătit și s-au încasat necuvenit de către acesta drepturi bănești reprezentând indemnizație conform Legii nr. 341/2004. S-a învederat că plata necuvenită a drepturilor a fost generată de aplicarea eronată a prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, prestațiile nefiind majorate conform acestui act normativ, ci calculate și plătite la nivelul anterior, potrivit Legii nr. 118/2010. Așa fiind, în temeiul art. 179 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, s-a dispus constituirea în sarcina beneficiarului a unui debit reprezentând drepturi încasate necuvenit, ce urmau să fie recuperate de la beneficiar în temeiul art. 181 din Legea nr. 263/2010, precizându-se, totodată, că, potrivit art. 179 alin. (3) din același act normativ, decizia constituie titlu executoriu. Împotriva acestei decizii reclamantul a formulat contestație în temeiul art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestație ce a fost

soluționată definitiv printr-o decizie pronunțată de Curtea de Apel Craiova. Casa Județeană de Pensii Olt a emis către reclamant somații și a înaintat către C.E.C. Bank cererea de poprire asupra contului debitorului Marin Țuluș.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea apreciază că nemulțumirea autorului excepției este determinată, în esență, de faptul că, potrivit art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, în cazul sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale, casele teritoriale de pensii emit decizii de recuperare, prin care se stabilește în sarcina beneficiarilor obligația de restituire a acestor sume. Potrivit art. 179 alin. (2) din același act normativ, aceste sume se stabilesc cu respectarea termenului general de prescripție de 3 ani. Referitor la această modalitate de reglementare, prin Decizia nr. 727 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 8 august 2011, Curtea a statuat că aceasta se „întemeiază pe îndatorirea prevăzută de art. 57 din Constituție, republicată, potrivit căreia drepturile și libertățile trebuie exercitate cu bună-credință și fără să se încalce drepturile și libertățile altora. Obligația de restituire a drepturilor de asigurări sociale încasate necuvenit nu se întemeiază pe regulile răspunderii civile delictuale, ci pe normele de drept comun referitoare la îmbogățirea fără justă cauză, cuprinse în art. 992 și următoarele din Codul civil”.

15. Curtea reține, de asemenea, că, potrivit art. 181 din Legea nr. 263/2010, forma aplicabilă în speță, la care se face trimitere, de altfel, și în decizia Casei Județene de Pensii Olt mai sus amintită, debitele provenite din prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale se recuperează prin reținere/compensare din/cu drepturile lunare plătite debitorului prin casele teritoriale de pensii, iar în cazul în care, la data emiterii titlului executoriu, se constată că recuperarea debitului nu se poate face în termenul general de prescripție de 3 ani, casa teritorială de pensii transmite titlul executoriu organului fiscal central, în vederea punerii în executare silită, potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală. Așa fiind, potrivit art. 215 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, criticat în speță, dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept, autorul excepției apreciind, în concret, că prin impunerea unui termen de prescripție mai lung decât cel de 3 ani se aduce o atingere nejustificată dreptului său de proprietate.

16. În acest context, Curtea precizează că soluția legislativă din cuprinsul art. 215 din Legea nr. 207/2015, criticată în speță, se regăsea inițial în cuprinsul art. 131 din vechiul Cod de procedură fiscală (Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007), asupra căreia Curtea s-a mai pronunțat, în sensul constituționalității acesteia, prin numeroase decizii, exemplu fiind Decizia nr. 1.314 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008, Decizia nr. 248 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2010, Decizia nr. 467 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 10 august 2012, sau Decizia nr. 1.066 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 5 februarie 2013.

17. Prin jurisprudența amintită, Curtea a reținut că stabilirea de către legiuitor a unor norme procedurale derogatorii de la regulile generale, determinate de anumite situații speciale, justificate obiectiv, este în deplin acord cu dispozițiile Legii fundamentale. În speță, situația specială a fost determinată de faptul că obiectul executării silită îl constituie încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, ceea ce reprezintă un interes general. Împrejurarea că legiuitorul a instituit un termen mai mare în care se prescrie dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale nu este de natură să încalce normele constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, aceste elemente ținând de politica fiscală a statului român.

18. Colectarea creanțelor fiscale reprezintă o situație diferită de recuperarea creanțelor de drept comun, protejarea interesului public justificând stabilirea unui termen de prescripție special, de 5 ani. În această situație creditorul este statul, iar instituirea unui termen special în această materie are în vedere ocrotirea unui interes general constând în asigurarea resurselor financiare ale statului.

19. Curtea a mai învederat faptul că în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de o încălcare a principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție. Curtea a statuat, astfel, că stabilirea unui termen de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale diferit de cel general nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale și celor din convențiile la care România este parte, referitoare la interzicerea discriminării, iar soluția adoptată de legiuitor este determinată de natura juridică specială a creanțelor fiscale, ce reprezintă surse ale bugetului de stat, ceea ce constituie o justificare întemeiată pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește termenul de prescripție a

dreptului de a cere executarea silită. Curtea a subliniat, totodată, că și în alte domenii sunt stabilite termene speciale de prescripție.

20. În legătură cu invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, Curtea a reținut că nu se pune problema încălcării acestui drept, întrucât, fiind vorba de creanțe fiscale, acestea au o strânsă legătură cu asigurarea veniturilor pentru bugetul public național. Reglementările legale criticate vizează realizarea veniturilor publice, fără să se urmărească deci ocrotirea în mod diferențiat a proprietății private în raport cu calitatea titularilor.

21. Prin aceleași decizii, Curtea a mai reținut că existența unei obligații exprese a fiecărui cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice, prevăzută la art. 56 alin. (1) din Constituție, și a unei obligații a statului de a proteja interesele naționale în activitatea financiară, conform art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, este justificată de necesitatea asigurării certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului. Astfel, este în afară de orice îndoială că încasarea impozitelor și a taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, fiind una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării intereselor naționale pe plan financiar. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile sale față de cetățeni și operatorii economici, care au fost stabilite în art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, față de cele arătate, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel încât, din perspectiva criticilor formulate de autorul excepției, prevederile art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt conforme Legii fundamentale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 3.545/104/2017/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 215 și ale art. 217 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice,

ținând seama de faptul că la fundamentarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021 este necesar ca măsurile fiscal-bugetare să fie aprobate prin acte normative,

luând în considerare Recomandarea Consiliului din 3 aprilie 2020 în vederea încetării situației de deficit public excesiv din România, potrivit căreia România trebuie să pună în aplicare în mod riguros măsurile necesare pentru corectarea deficitului excesiv, având în vedere necesitatea creării unui spațiu bugetar pentru alocarea de sume pentru susținerea investițiilor publice majore și implementarea proiectelor finanțate din fonduri europene, într-o manieră eficientă, profesionistă și transparentă, cu efect multiplicator și aport direct la formarea brută de capital fix,

luând în considerare faptul că deficitul bugetar excesiv al României a fost determinat de reducerile de taxe și impozite și majorarea unor cheltuieli permanente adoptate în ultimii ani,

ținând cont de faptul că pentru perioada 2021—2023 se impune o construcție bugetară responsabilă și credibilă, evitarea politicilor prociclice, crearea de spațiu fiscal, vital în economii emergente în condițiile unui cadru internațional și intern dificil, pentru evitarea deteriorării stabilității financiare, a evaluării riscului suveran, a finanțării și dinamicii economiei și pentru susținerea din partea mediului de afaceri și a partenerilor externi,

având în vedere necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a Strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2021—2023, a legii bugetului de stat și a legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021,

având în vedere necesitatea păstrării echilibrelor bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente,

luând în considerare situația companiilor active în sectorul transportului feroviar care se confruntă cu deficiențe în aplicarea planurilor de eficientizare a activității, precum și cu o îmbătrânire a forței de muncă, fenomen care va cauza provocări în a atrage personal specializat nou în următorii ani, când un procent semnificativ din angajații care lucrează acum în sector se vor pensiona, iar pentru a aduce la aceleași standarde pregătirea profesională în domeniul transportului feroviar a personalului calificat este necesar un interval mai lung de timp, motiv pentru care este imperios modificarea datei de intrare în vigoare a prevederilor Legii 195/2020 privind statutul personalului feroviar,

în contextul evoluției pandemiei de COVID-19, ținând cont de condițiile deosebite în care trebuie să se deruleze activitatea didactică pentru studenți, sunt necesare măsuri suplimentare de protecție pentru aceștia prin modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în sensul acordării posibilității ca sumele rămase în sold pentru facilitățile de transport să poată fi alocate în anii următori pentru acordarea de burse pentru studenți, ca măsuri de protecție socială și în sprijinul acestora, avându-se astfel în vedere necesitatea utilizării sumelor în mod judicios și ținând cont de principiul autonomiei universitare,

întrucât modul de utilizare a acestor sume se va stabili de fiecare universitate în parte, cu aprobarea senatelor universităților din care fac parte și studenții, iar adoptarea acestor măsuri creează o mai mare flexibilitate pentru utilizarea facilităților acordate studenților, doar pentru sumele rămase în sold din anii precedenți, fără a crea un impact bugetar suplimentar,

având în vedere că au încetat contractele de management ale conducătorilor unităților de învățământ preuniversitar și având în vedere iminența organizării concursurilor pentru ocuparea funcțiilor de conducere, cu consecința încheierii unor noi contracte de management, se impun clarificări privind numărul de zile de concediu la care personalul de conducere din unitățile de învățământ preuniversitar și din unitățile conexe are dreptul, prin clarificarea și corelarea cu prevederile ce reglementează numărul de zile de concediu acordat personalului de îndrumare, conducere și control din inspectoratele școlare,

luând în considerare situația extraordinară determinată de necesitatea de creștere a capacității de vaccinare a personalului din cadrul sistemului național de apărare națională, ordine publică și securitate națională, precum și consecințele pe care le-ar genera nerealizarea acestei cerințe, respectiv impactul negativ extrem de puternic asupra participării personalului Ministerului Apărării Naționale la misiunile și operațiile în afara teritoriului statului român asumate prin angajamentele internaționale,

ținând cont că neadoptarea acestor măsuri ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat de 1% din produsul intern brut în anul 2021, afectând sustenabilitatea finanțelor publice,

luând în considerare că situația prezentată întrunește premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri, cu celeritate, putând avea consecințe negative, în sensul că ar genera:

- a) un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând sustenabilitatea finanțelor publice,
- b) întârzieri în adoptarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021, afectând posibilitățile de finanțare a acțiunilor de limitare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2,

c) încălcarea principiului securității raporturilor juridice menit să asigure previzibilitatea situațiilor și a raporturilor juridice ce vor izvorî din încheierea noilor contracte de management ale conducătorilor unităților de învățământ preuniversitar, neadoptarea în regim de urgență a modificării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2021 privind unele măsuri pentru recrutarea și plata personalului implicat în procesul de vaccinare împotriva COVID-19 și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, poate determina repercusiuni grave, dată fiind necesitatea atingerii imunității colective, pentru a permite ca pandemia de COVID-19 să fie sub control și, în cele din urmă, eradicată,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în anul 2021, autoritățile și instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, precum și serviciile publice autonome de interes național, cu personalitate juridică, reglementate prin Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu acordă voucherele de vacanță prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. II. — Articolul XII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. **Alineatul (3) se abrogă.**

2. **Alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

„(4) În cazul personalului militar, polițiștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, decontarea sumelor reprezentând servicii turistice convenite în anul 2020 se poate efectua și pentru serviciile prestate în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2021 de orice structură de primire turistică aflată pe teritoriul României, în limita valorică a diferenței dintre limita valorică prevăzută pentru anul 2020 și cuantumul decontat efectiv personalului pentru serviciile prestate acestuia în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2020.”

Art. III. — Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 9 iulie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 86 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) începând cu anul 2022 valoarea prevăzută la lit. b) se majorează cu rata medie anuală a inflației, la care se adaugă cel mult 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut

realizat, indicatori definitivi, cunoscuți în anul curent pentru anul calendaristic anterior, comunicați de Institutul Național de Statistică. Majorarea și data de acordare se stabilesc anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

2. **La articolul 86, alineatele (3)—(8) se abrogă.**

3. **La articolul 182 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 182. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 septembrie 2023, cu excepția:”

4. **La articolul 182 alineatul (1), după litera b) se introduce o literă nouă, litera b¹), cu următorul cuprins:**

„b¹) art. 86 alin. (2) lit. c) care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022;”

Art. IV. — Articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2020 privind reglementarea unor măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 10 august 2020, se abrogă.

Art. V. — Articolul 42 din Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 7 septembrie 2020, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 aprilie 2022.”

Art. VI. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 123, alineatul (2¹) va avea următorul cuprins:**

„(2¹) Prin derogare de la prevederile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, se autorizează universitățile ca, pentru creditele bugetare din sold la finanțarea de bază, pentru sumele rămase neconsumate și reportate din anii precedenți la obiectivele de investiții noi, precum și pentru sumele rămase necheltuite din investiții finalizate, să le redistribuie pentru obiective de investiții noi, pentru obiective de investiții în continuare, precum și alte cheltuieli de natura investițiilor. Sumele rămase în sold pentru facilități transport studenți pot fi utilizate în anii următori și pentru acordarea de burse pentru studenți.”

2. **La articolul 205, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Studenții înmatriculați la forma de învățământ cu frecvență, în instituțiile de învățământ superior acreditate, în vârstă de până la 26 de ani, beneficiază de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern

auto, cu metroul, precum și pentru transportul intern feroviar la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a și naval, pe tot parcursul anului calendaristic. Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru aceste categorii de transport.”

3. La articolul 205, alineatul (2¹) se abrogă.

4. Articolul 269 va avea următorul cuprins:

„Art. 269. — Personalul de conducere, de îndrumare și control din inspectoratele școlare, precum și personalul de conducere din unitățile de învățământ preuniversitar și din unitățile conexe beneficiază de concediu de odihnă conform Codului muncii.”

Art. VII. — Alineatul (3¹) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2021 privind unele măsuri pentru recrutarea și plata personalului implicat în procesul de vaccinare împotriva COVID-19 și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 15 ianuarie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Unitățile sanitare din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională pot organiza centre de vaccinare împotriva COVID-19 care funcționează în interiorul acestora sau în unități militare, în condițiile prevăzute în Strategia de

vaccinare împotriva COVID-19 în România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.031/2020, cu modificările și completările ulterioare. Finanțarea centrelor organizate suplimentar peste numărul aprobat prin Strategia de vaccinare împotriva COVID-19 în România se asigură de la bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.”

Art. VIII. — Pentru personalul ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională trimis în misiune permanentă în străinătate, cheltuielile privind testarea și, după caz, vaccinarea acestuia pe teritoriul statului unde execută misiunea se suportă din bugetele instituțiilor trimitătoare.

Art. IX. — Normele metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 42/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, cu modificările și completările ulterioare, se modifică corespunzător prin hotărâre a Guvernului.

Art. X. — Punctele 2 și 3 ale articolului VI intră în vigoare la data publicării hotărârii prevăzute la art. IX, dar nu mai târziu de 15 martie 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Péter-János Makkai,
secretar de stat

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Cătălin Drulă

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

București, 18 februarie 2021.

Nr. 8.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

